

Dis óns probleem

Christen Vigsburo (CABSA) gee gedagtes oor mobilisering

Aneleh Fourie-le Roux

Dietrich Bonhoeffer het geskryf dat aksie nie die gevolg van denke of idees is nie, maar spruit uit 'n gereedheid om verantwoordelikheid te neem.

Wanneer ons op MIV en vigs fokus, is dit duidelik dat een van die sleutels tot mobilisering en betrokkenheid lê in ons gereedheid om te identifiseer met die liggaam van Christus. Dit dwing ons om verantwoordelikheid vir onself en mekaar te begin neem.

Wat dit beteken om 'n gemobiliseerde gemeente te wees

Mobilisering kan baie dinge beteken. Dit kan beteken om 'n groep mense tot aksie en beweging oor te haal, of om van een situasie of plek na 'n ander, en meer gewenste, plek te beweeg. CABSA verstaan mobilisering só dat dit beteken om gemeentes en gemeenskappe te motiveer en te bemagtig *ten einde te identifiseer met die pyn en lyding en uitdagings waarvoor MIV ons stel.*

As Christene wil ons mekaar uitdaag en bemagtig om verantwoordelikheid vir mekaar te neem en self daadwerklik by mekaar betrokke te raak.

Om verantwoordelikheid te neem en betrokke te raak, strek verder as uitreik-inisiatiewe na die fisiese nood wat so dringend en konkreet in baie swart gemeenskappe beleef word. Dit stel ons voor die moeiliker uitdaging om in ons eie gemeentes na binne te fokus en onself af te vra, "Is my gemeente 'n MIV-vriendelike gemeente, waar MIV-positiewe lidmate en hulle families veilig en versorg sal voel?"

Hoe lyk 'n gemobiliseerde gemeente?

'n Gemobiliseerde gemeente is een wat in die diepe oortuiging leef dat MIV ook *ons* probleem is. Of daar nou vyf of vyftig MIV-positiewe lidmate in die gemeente is, is nie ter sake nie. As ons wegbeweeg daarvan om die beeld van die liggaam van Christus gerieflik net in terme van ons eie denominasie en gemeente te vertaal, sal ons ons roeping en verantwoordelikheid rondom MIV

beter begin verstaan. Ons sal weet: Omdat een lid ly, ly die hele liggaam. Ons sal weet dat al die dele van die liggaam ewe belangrik is en mekaar nodig het – of ek MIV-positief of -negatief is, of ek 'n man of 'n vrou is, of ek 'n Anglikaan of NG-lidmaat is, of ek swart, wit of bruin is ...

Vanuit hierdie oortuiging sal dit natuurlik steeds belangrik wees om uit te reik na die nood in die gemeenskap, ander kerke en gemeenskapsorganisasies. Só 'n uitreik sal egter spruit uit 'n eie gebrokenheid en identifisering met ons identiteit as die gebroke liggaam van Christus.

CABSA en mobilisering

Deur CABSA se *Kerke, Kanale van Hoop*-program en die terugvoer wat ons van opgeleide fasiliteerders kry, het ons oor die afgelope paar jaar belangrike lesse oor die mobilisering van gemeentes ten opsigte van MIV en vigs geleer.

- Om gemeentes te mobiliseer, *vra harde werk en 'n definitiewe verbintenis* (toewyding). Dit gebeur nie oornag nie. 'n Mens moet jou daarom tot 'n proses verbind en weet dat daar geen kitsresepte is om 'n gemeente te mobiliseer nie.

- Alhoewel 'n paar begeesterde gemeentedele wel 'n impak op hulle gemeente kan hê, is mobilisering eintlik eers *moontlik waar die leierskap inkoop in die proses* en kies om MIV ook 'n prioriteit maak. CABSA weet van baie lidmate wat al pogings aangewend het, maar met min sukses en wat prontuit sê dat die gesindheid van hulle predikante die grootste hindernis in die proses was.

- Baie onbetrokke lidmate is wel besorg oor MIV, maar word baie keer *deur vrees en onkunde geïnhibeer om aktief betrokke te raak*. Ander wil graag betrokke raak, maar weet nie wát om te doen of wáár om te begin nie.

Die rol van leiers is van kardinale belang as dit kom by die MIV-pandemie. Ons wys graag die vingers na ons politieke leiers se verwarrende en onverantwoordelike uitlatings oor MIV. In die tradisioneel wit gemeenskappe vergeet ons egter soms dat gemeentedele veel eerder na predikante en kerkleiers vir antwoorde en leiding kyk. Ons predikante het nodig om hulleself af te vra watter boodskap stuur hulle houding en opinies oor MIV en vigs na gemeentedele uit. Selfs stilswye en onkunde is gelaai met betekenis ...

Mobilisering gaan nie by uitstek net oor uitreik na ander toe nie. Dit vra ook dat krities na binne gekyk

Na bl 11

reik waar sy haar status openlik met ander deel. In 'n onderhoud in *Lig sê sy*: “My uitgangspunt is dat my siekte aan my 'n tweede kans op die lewe gegee het. Ek het besef waarom die lewe eintlik gaan. Ek was nog altyd 'n Christen, maar nou het my verhouding met God verdiep. Hy is daar vir my, elke minuut en elke uur van elke dag.”

Meer as twintig jaar ná sy infeksie met MIV bly Christo Greyling en sy vrou, Liesl, vandag steeds 'n inspirasie vir menige Christen en MIV-positiewe mense. Ek sluit af met 'n kort boodskap van Christo:

“As ek oor vigs en die NG Kerk dink, dan is ek beide opgewonde en teleurgesteld. Ek is opgewonde en dankbaar oor die hernude belangstelling in die NGK om iets aan die impak van vigs te doen. Dit kan gesien word in die onlangse NG Kerk-familie vigsforum en aktiewe werk van die Wes-Kaapse vigsstaakgroep. Dokumente wat op skrif verskyn het soos die pamflet 'Veilig?' is uitstekend en kan met groot vrug gebruik word. Ek ervaar ook

dat gemeentede wat lewe met MIV met die liefde van Christus aanvaar word.

Wat my egter bekommer, is dat baie gemeentede nog steeds MIV sien as iets wat met 'ander' mense gebeur. Dis nog steeds nie 'ons' probleem nie. MIV en vigs bied aan ons as kerk 'n uitstekende geleentheid om geïntegreerde bediening 'n werklikheid te maak deur saam met gemeentes en gemeenskappe te werk wat direk deur vigs geraak is. Dit vra meer as net 'n bydrae. Maak dit deel van julle gemeentepan.

Laat dit duidelik wees dat MIV nie net doer ver is nie, maar dat dit ons almal raak. Gebruik die geleentheid om mense wat met MIV lewe, of daardeur geraak is, in julle gemeentes te laat getuig. Help jongmense om die vaardighede en waardes te hê om keuses te maak wat in ooreenstemming is met die Skrif, maar wat hulle ook beskerm teen MIV infeksies. Help ouers hoe om met hulle kinders te praat oor seksualiteit en hoe om waardes te bou. Bou en versterk huwelike. Al hierdie dinge vorm deel van 'n geïntegreerde vigs-bediening. Sterkte!”

Dis óns probleem - Van bl 6

word sodat 'n gemeente uiteindelik ook 'n veilige hawe sal wees vir hulle eie MIV-positiewe lidmate en families, vriende en kollegas. 'n Gemeente wat by hulleself begin, is ook besorg oor die voorkoming van moontlike infeksies, die afbreek van stigma, die beskikbaarheid van medikasie en die vestiging van gesonde verhoudings onder lidmate. In hierdie verband is dit dus ook baie belangrik om jou eie MIV-status te ken en met verantwoordelikheid daarmee om te gaan.

MIV kom plaas 'n vergrootglas op 'n verskeidenheid van ander kwessies en uitdagings in ons gemeenskappe: armoede, die posisie van die vrou, tienerswangerskappe, werkloosheid en uitsigloosheid, gesinsgeweld, alkohol- en dwelmmisbruik, die kwesbaarheid van kinders en vroue, om maar net 'n paar te noem. Om MIV dus netjies te probeer afbaken tot één projek of één bediening, is eintlik onmoontlik. Om doeltreffend met MIV en die gepaardgaande uitdagings om te gaan, vra nie noodwendig 'n alles-omvattende MIV-program nie; dit vra ook nie dat MIV noodwendig prioriteit bo alle ander kwessies geniet nie. Dit vra wel 'n voortdurende bewustheid van die moontlike impak wat MIV op elke bestaande bediening en projek van die gemeente mag hê. Dit vra wel vir die sensitiwiteit om MIV al hoe meer te integreer in dit wat reeds deur gemeentes gedoen word.

CABSA tot beskikking

Die missie van CABSA vir Suidelike Afrika is om Christene en geloofsgemeenskappe by te staan in hulle reaksie op MIV en vigs deur:

- die beskikbaarmaking van erediensriglyne;
- deur ons webblad wat toegang bied tot 'n omvattende MIV en vigsverwante elektroniese biblioteek: www.cabsa.co.za;

- die weeklikse e-posverspreiding van 'n *Bybelboodskap in 'n tyd van MIV*, wat aansluit by die RCL Leesrooster (uitgegee deur Communitas en Bybel-Media);
- besoeke en optredes op aanvraag (waar dit nie prakties is om die personeel te gebruik nie, sal CABSA gemeentes in kontak bring met opgeleide fasiliteerders); en
- intensiewe opleidingsprogramme.

Behalwe hierdie bestaande dienste besef ons ook dat elke gemeente uniek is en eie behoeftes mag hê. Daarom tree ons ook graag so ver moontlik in gesprek met individue en kerke wat spesifieke leiding nodig het.

Een van ons programme, *Kerke, Kanale van Hoop* het juis ten doel om gemeentes te mobiliseer tot groter verantwoordelikheid en betrokkenheid by MIV en vigs. Kursusgangers word as fasiliteerders bemaatig wat as kanale van hoop 'n pad met hulle gemeentes, organisasies en of gemeenskappe sal stap. Sedert 2003 het ons 400 fasiliteerders opgelei. Dit sluit 40 NG-lidmate en 15 NG-predikante in. Hierdie kursus word minstens drie maal 'n jaar in Suid-Afrika aangebied.

Ná die kursus in Julie vanjaar, skryf ds Hannes Theron van Helderberg: “Dit was een van die sinvolste kursusse wat ek in jare bygewoon het.”

Kontak ons gerus vir meer inligting oor ons dienste of opleidingsprogramme!

- *Aneleh Fourie-le Roux is die koördineerder van opleiding en mentorskap by CABSA.*